

گزینه ۴

۱

در بیت صورت سؤال، عقربک سخن می‌گوید، پس بیت شخصیت‌بخشی دارد. بیت سه جمله دارد: "می‌گفت"، "می‌روم" و "بشنو" سه فعل آن هستند. در جمله "عمر می‌گفت"، "عمر" نهاد است و در جمله "صدای پای من را بشنو"، "صدا" مفعول.

گزینه ۲

۲

ابیات صورت سؤال و گزینه ۲، در بیان "تأثیر همنشین"، قرابت معنایی دارند.

گزینه ۴

۳

"درس" با "مدرسه"، "سعادت" با "مسعود" و "راضی" با "رضا" هم‌خانواده است، اما برای "طبیعت" در ابیات گزینه‌ها هم‌خانواده‌ای وجود ندارد.

گزینه ۲

۴

هم بیت صورت سؤال و هم بیت گزینه ۲، تأثیر همنشین را بیان می‌کنند. بیت صورت سؤال می‌گوید یک انار خندان باقی انارها را نیز خندان می‌کند، بیت گزینه ۲ می‌گوید پسر نوح در اثر همنشینی با بدان، خندان نبوتش را از دست داد.

گزینه ۴

۵

اخلاص: پاک‌دلی

گزینه ۱

۶

مصراع دوم بیت گزینه ۱ نیز مثل بیت صورت سؤال، به تأثیر همنشین نیک اشاره می‌کند.

گزینه ۴

۷

در جمله "صبح وصال او، شبی روزی من نمی‌گردد"، "روزی" مسند است.

گزینه ۳

۸

نشاط: شادی، خوشی / صید: شکار / شیفته: عاشق، دل‌داده / ضریح: خانه چوبین یا فلزی مشبک که بر سر مزار امام یا امامزاده یا بزرگان دین قرار دارد.

گزینه ۳

۹

"ضریح" به همین شکل نوشته می‌شود.

گزینه ۳

۱۰

تأثیر همنشین، مفهوم مشترک ابیات "الف و ب" است.
 بازگردانی بیت ج: نه می‌توان از صحبت یار دل کند و نه می‌توان مصاحب (همنشین) دشمن شد.
 بیت "د" نیز به‌نوعی با ابیات "الف و ب" هم‌مفهوم است و می‌گوید هر جنس با هم‌نوع خود همنشین می‌شود.

گزینه ۳

۱۱

"نار" در بیت گزینه ۳ "معنای "انار" و در سایر ابیات معنای "آتش" دارد: دل من مانند انار شکافت.

گزینه ۲

۱۲

در گزینه ۲ "نقش" مفعول و "آیین" نهاد است.

گزینه ۳

۱۳

در بیت، برای "انار" لفظ "خندان" به کار رفته است که شخصیت‌بخشی است. همچنین دو چیز به هم تشبیه شده است: "تأثیر یک انار رسیده بر دیگر انارها"، به "تأثیر یکی از مردان الهی بر دیگران". واژه‌های "خندان" و "مردان" در بیت تکرار شده است، اما واژه‌های متضادی در بیت دیده نمی‌شود.

گزینه ۳

۱۴

عبارت "اماما" ندا و "امام" در آن منادا است.

گزینه ۲

۱۵

در جمله "تو" خاک ره شوی"، "خاک" مسند است. درباره سایر گزینه‌ها، "تو" نهاد پنهان است. در جمله "غبار خاطری از رهگذار ما نرسد"، "غبار" نهاد و "رهگذار" که پس از حرف اضافه آمده است متمم است.

گزینه ۴

۱۶

در عبارت گزینه ۴، "گزاردن" به معنای "ادا کردن" منظور است و باید به همین شکل نوشته شود.

گزینه ۳

۱۷

در بیت می‌خوانیم: "او [به من] گفت: "برو مست شو تا از قیدوبند هستی رها شوی، گفتم با می پرستی، از خود رهاشدن را یافته‌ام." واژه "قید" پس از "ز" یا "از" آمده است و واژه "می‌پرستی" نیز پس از "به" یا "با"؛ یعنی "قید" و "می‌پرستی" متمم هستند. "مست" در جمله "تو" مست شو. مسند است. واضح است که "هستی" نیز مضاف‌الیه "قید" است.

گزینه ۳

۱۸

املاي "نماز گزاردن" به همين شكل درست است.

هم عبارت صورت سؤال و هم بیت گزینه "۳"، تأثیر همنشین را بیان می‌کنند. بیت صورت سؤال می‌گوید یک انار خندان باقی انارها را نیز خندان می‌کند، بیت گزینه "۳" می‌گوید باد در اثر گذر از باغ‌ها در فصل بهار، عطرآگین می‌شود.